

byly. Podle § 7 odst 2 zák. o ss nastala pouze správním úřadům povinnost, aby řídíce se právním názorem v nálezu tom vysloveným učinily ve věci další opatření, t. j. aby akty provedené v důsledku nyní zrušeného vládního usnesení ze 17. prosince 1926 odstranily. Dokud se tak nestalo — tedy dokud nebylo provedeno odstranění orgánů obou dílčích obcí a nebyla opět ustavena a vlastními orgány opatřena jednotná obec K., tedy dokud nebyl restituován stav, jaký tu byl před jejím rozloučením, trvaly obě dílčí obce K. a R. jako samostatné obce i přes nález nss-u po právu dále. Existenci původní jednotné obce K. v onom mezidobí nelze již proto uznati, poněvadž v oné době neměla vůbec žádných svých orgánů a chyběl tu tedy podstatný element její existence jako samostatné právní osobnosti.

Jestliže — jak právně dovozeno — v době od konstituování samostatné obce R. až do opětného ustavení jednotné obce K. obec R. jako samostatná obec po právu existovala a tato její existence vydáním nálezu nss-u odčiněna nebyla, pak správní akty této obce vydané v uvedené době jejími řádně konstituovanými orgány v mezích působnosti obce, mají povahu správních aktů příslušného adm. úřadu, které jsou schopny určovati a zakládati svou vlastní silou pravoplatně práva a povinnosti adresáta. Nedotkl-li se nález nss-u aktů, jimiž obec R. jako samostatná obec byla organizována, tím méně mohl se dotknouti správních aktů, jež tato obec vykonávajíc svou působnost vydala.

Byla-li tedy st-li v době od ustavení samostatné obce R. až do doby, kdy k provedení nálezu nss-u ustaveny byly opět orgány jednotné obce K. — což podle spisů se stalo teprve počátkem srpna 1929 — příslušným orgánem obce R. předepsána dávka z nápojů, aniž st-l předpis ten vzal v odpor, byla tím pro st-le založena pravoplatně povinnost zaplatiti dávku takto mu uloženou. Povinnost jeho má v tomto pravoplatném předpisu svůj samostatný právní důvod, který — jak shora uvedeno — uvedeným nálezem nss-u dotčen nebyl. Jestliže pak st-l zaplatil dávku, která mu takto byla předepsána, splnil tím povinnost pravoplatně mu uloženou, a nemůže s úspěchem tvrditi, že percipient, přijav toto jeho povinné plnění, bez právního důvodu se obohatil. Poněvadž pak — jak doličeno — právní platnost dávkových výměrů, vydaných orgány obce R., nálezem nss-u dotčena nebyla, nemůže z nálezu tohoto ani dovozovati, že právní důvod jeho dávkové povinnosti dodatečně odpadl. Právem proto žal. úřad st-lem žádané vrácení dávky odepřel.

Č. 10.031.

S a m o s p r á v a o b e c n í: Převod nemovitosti provedený pozůstalostí (*hereditas iacens*) není s hlediska vyměření obecní přírážky ke státnímu poplatku z převodu nemovitostí převodem *mortis causa*.

(Nález ze dne 26. září 1932 č. 5235.)

V ě c: Ing. Rudolf K. a Arnošt K. v J. proti okresní správní komisi v Jičíně o obecní přírážku ke státnímu poplatku z převodu nemovitostí.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y St-lé koupili ve veřejné dražbě z pozůstalosti po Felixu B. dům č. p. . . . v J. s pozemky č. kat. . . . Z toho byl jim vyměřen státní poplatek z převodu nemovitostí a pak 10%ní obecní přírážka k tomuto poplatku.

Odvolání, jež podali st-lé z předpisu této přírážky, bylo městským zastupitelstvím v J. zamítnuto z těchto důvodů: »Vlastnictví zmíněného domu s pozemky v J. nabyli jste koupí ve veřejné dražbě, kterouž se realizovalo pozůstalé jmění po p. Felixu B. Nabyli jste tudíž tohoto vlastnictví převodem mezi živými a nikoliv převodem na případ smrti, což by předpokládalo, že jste se stali vlastníky těchto nemovitostí na základě testamentu nebo kodicilu, tudíž buď jako dědicové nebo odkazovníci. V tomto případě byla však postupitelem pozůstalost (*hereditas iacens*), kteráž má charakter právnické osoby. Tomuto stanovisku nasvědčuje i to, že byl ze zmíněného převodu vyměřen berním úřadem v Jičíně státní poplatek z převodu nemovitostí mezi živými, o čemž byla obec vyrozuměna výměrem berního úřadu z 9. března 1927 za účelem vyměření 10% obecní přírážky k tomuto státnímu poplatku, což se stalo nař. platebním rozkazem.«

Další odvolání zamítl žal. úřad z důvodů rozhodnutí v odpor vzatého.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvažil nss: — — — —

Stížnost vytýká, že obecní přírážku k státnímu poplatku z převodu nemovitosti lze vybírat jen, když jde o převod mezi živými, kdežto v daném případě šlo o nabytí *mortis causa*, neboť st-lé nabyli nemovitostí přímo od pozůstalosti (*hereditas iacens*) dříve, než přihláška dědiců byla soudem přijata. Nss neshledal stížnost důvodnou.

Mezi stranami není sporu o tom, že město J. bylo oprávněno v době, kdy se stal sporný převod, vybírat 10%ní přírážku k státnímu poplatku z převodu nemovitostí, pokud šlo o převody mezi živými, jak to připouští odst. 1. § 33 zák. č. 329/21. Rovněž není po stránce skutkové mezi stranami sporno, že st-lé nabyli nemovitosti ve veřejné dražbě od pozůstalosti po Felixu B. Dále není sporno, že st-lé nepatří ani k dědicům, ani k odkazovníkům po Felixu B. Jedině na sporu jest otázka, zdali převod s *hereditas iacens* na osoby, které nejsou ani dědici ani odkazovníky, jest považovati za převod mezi živými, jak žal. úřad má za to, či za převod *mortis causa*, jak tvrdí stěžovatelé. Nss nemohl stížnosti přisvědčiti.

Za převody *mortis causa* lze považovati jen takové převody, kde důvod pro převod leží právě v úmrtí určité osoby, nikoli však převody, které se staly pouze u příležitosti úmrtí, jak tomu jest v případě, když se nemovitost patřící do pozůstalosti prodává osobě cizí. Na povaze převodu, jakožto převodu mezi živými nemění tedy nic, že zcizitelem není osoba »živá«, nýbrž pozůstalost, která podle § 547 o. z. o. představuje zůstavitele. Není tedy pro posouzení věci, jak stížnost má za to, ani rozhodným, že převod se stal ještě před tím, než přihláška dědiců byla soudem přijata, že dražbu musel povolit soud pozůstalostní, že příklep musel tímto soudem býti schválen, že výtěžek dražby byl pojat do aktiv pozůstalostních a rozdělen mezi dědice, a že poslední zápis v pozemkových hniích zněl na zemřelého Felixe B.